

2014

Hawaii Ø-hop

'Hawaii er en smeltedigel af alverdens kulturer og folkeslag og gennemsyret af 'Aloha' – den traditionelle hilsen, der betyder 'kærlighed' 'venlighed' 'harmoni' 'ydmyghed' 'tålmodighed' 'velkommen' og 'farvel'...og 'på gensyn'. Overalt mødtes vi med 'Aloha'!'

Hawaii består af 8 hovedøer og omkring 124 mindre øer. Alle øer er opstået som følge af undersøisk vulkansk aktivitet, der begyndte for millioner af år siden. Alle øer er vidt forskellige med hver deres naturskønne særpræg.

Kaua'i

1. dag - Torsdag d. 23. oktober 2014

65 års fødselsdagsgave fra Mogens ... en ø-hop tur på Hawaii.... Den skal da indløses, og planlægningen gik i gang, efter dialoger om tider og steder. Det blev til ø-hop mellem Kaua'i, Maui og Big Island. 3 vidt forskellige Hawaii øer. Fly, bil, hotel, bed and breakfast blev bestilt og i dag kl. 04.33 begyndte turen fra Kerteminde.

Kl. 06.05 mødtes vi med Martin og Sara i lufthavnen. De passer RAV'en mens vi er væk.

Kl. 07.45 lettede vi og så gik 27 timers rejse ellers slag i slag. Helt uproblematisk kom både vi og vores bagage frem til Lihue på Kauai efter mellemlandinger i Heathrow i London og San Francisco i Californien.

Som 'preferred customer' (Mogens trak lige et Avis kort op af lommen), ja, så blev vores bil opgraderet til en dejlig stor og flot Buick med automatgear, baksensor, bakcamera og fartsensor i.f.t. forankørende.

Trods helt sort nat kl. 19.00 lokal tid, fandt vi Castle Mokihana efter ca. 20 minutters kørsel. Værelse på 3. etage, balkon (lanai på hawaiiansk) og havudsigt. Kunne tydeligt høre Stillehavets brusen, men ikke se så meget.

Nu gjaldt det om at holde os vågne og i gang indtil lokal sengetid. Så Mogens gik i Foodland og tryllede oste, salat og frugt og i receptionen købte vi dejlig kølig hvidvin. Hvilken skøn første aften. Vi holdt ud til midnat og sov godt til næste morgen.

Castle Mokihana
4-796 Kuhio Hwy
Kapaa
Hawaii

Bestilt på Hotels.com og det fungerede perfekt. Pris for 7 nætter kr. 3.408,72 excl. morgenmad.

Det var et 26 kvadratmeter stort værelse med eget bad og toilet og køleskab og køkkengrej, så vi kunne være selvforsynende med mad.

Kaua'i er en af de fire største Hawaii øer og også den mest afslappede og tilbagelænedede ø og sådan ønsker befolkningen, det skal blive ved med at være. De siger: *'We're not Waikiki and we don't want to be!'* Der bor ca. 63.000 mennesker på 1.437 km². Øen kaldes også : *Garden Isle*. Øen er dannet ved undersøisk vulkansk aktivitet for 5 millioner år siden og byder på et enestående landskab, som ikke findes andre steder.

Der er dramatiske zig-zaggende, hængende frodige grønne dale og udslukte vulkaner og slugter. Bjerget Mt. Wai'ale'ale midt på øen på ca. 1.570 meter anses for at være det 2. mest våde sted i verden med en gennemsnitlig årlig nedbør på 1,5 meter!

2. dag – Fredag d. 24. oktober 2014

Wauw – sikken udsigt og sikken solopgang. Dejlig morgenkaffe på vores lanai i solskin og vel nok 25-28 gr. C.

Dagen bød på mange dejlige oplevelser. Første stop: Wailua Falls. Ad en snoet 'dead end road' kom vi til Wailua Falls. Et 24 meter højt tvillingevandfald, der falder ned fra en stejl klippeafsats. Klippesiden er lod-

ret og umulig at gå ned af, så vi måtte nøjes med at beundre vandfaldene fra et udsigtspunkt ved vejen. Her stod også nogle lokale og flettede flotte brød/frugtkurve af friske kokos palmegrene. Et ualmindelig flot håndværk. Vi måtte have én med hjem. 20 \$. Den er frisk og grøn, og det tager ca. 7 måneder inden den er tørret og så bliver den grå og skulle kunne holde i 100 år.

Dernæst besøgte vi Kilohana Plantation, som er bygget i 1930'erne af plantageejeren Wilcox, søn af en af de første missionærer, George Wilcox. Da bygningen stod færdig i 1935 var den én af de dyreste huse på Kaua'i.

Vi fik en togrundtur på plantagen, hvor der blev dyrket et utal af frugter.

Vi blev også inspireret til en 'Rum Slinger' – altså en rom prøvesmagning ved Koloa Rum Company, der udelukkende laver rom på sukkerør. Og det var værd at smage. Hvilken sødmefuld og smagfuld oplevelse.

Det blev til en flaske Rum Spice, der skal nydes hjemme i Kerteminde og frembringe skønne minder.

Frokost sandwich indtog vi på Brenneckes Beach i skyggen af et palmetræ. Et rev beskyttede lagunen mod de store bølger. Pludselig stimlede folk sammen i vandet. Vi blev da også nysgerrige. Det var en kæmpe stor skildpadde, der dovent svømmede rund i lagunen og spiste på de små rev. På med badetøj, maske og snorkel og go-pro camera ... og det blev en skøn oplevelse. Det var på meget, meget lavt vand, og der var også flere koralrev, så optagelserne gav Mogens 'rev-sår' på knæ og mave, men det var vist optagelserne værd!

Spouting Horn ligner en geyser, men er i virkeligheden et hul i en lava tunnel. Når bølgerne slår ind mod kysten, presses vandet gennem hullet. Og med en tordnende lyd springer der en vandfontæne op. Mindst 10-15 meter. Et imponerende syn, der flankeres af flere små fontæner.

På Glass Beach samlede vi små slebne stykker glas og metalstumper. De blev kaldt naturens små kunstværker, men var i virkeligheden rester fra fordums tiders affalds depot et sted i havet. Måske vi kan lave et lille væg kunstværk som souvenir.

Så blev det vist til Salt Pond Beach, hvor de lokale holder til og stadig udvinder havsalt fra små saltdamme, hakket ud i klipperne. Her blev kl. 18.00 og solen begyndte at dale. Vi nåede også lige Maha'ulepu Beach, en smuk og dramatisk sandstrand med stejle klipper. Her mødte vi ikke mindre end 4 brudepar, der var på fotorunde på klipper og strandbred med solnedgangen som baggrund.

Kl. 18.30 var der sort nat og vi kørte trætte hjemad, fyldt med oplevelser. Handlede i Foodland, fik rabat-kort og spiste på vores lanai.

Pludselig mens vi lå der og snorklede, blev det et voldsomt regnvejr og lige så pludseligt holdt det op igen. Og det oplevede vi flere gange i dagens løb.

3. dag – Lørdag d. 25. oktober 2014

Det var lidt svært at sove hele natten, men vi kneb øjnene sammen og stod ikke op før kl. 05.45. (havde dog været vågen flere gange i nattens løb og ikke sovet siden kl. 05.00). Atter en underskøn morgen med solopgang fra vores lanai og go' lang morgenkaffe. Hov - var det da ikke også det jeg gerne ville, når jeg blev pensionist? Joo, det gik jeg da og sagde på arbejde, når jeg blev spurgt, hvad tiden dog skulle gå med. Så sagde jeg: 'drikke laaaang morgenkaffe'. At det så er på Kaua'i, gør jo bare morgenkaffen endnu bedre.

'Hva' skal vi lave i dag Mogens?' og svaret blev 'ja, enten nordpå eller sydpå' og det er jo et godt svar, og en helgardering, for der er ikke andre veje end nordpå eller sydpå!

Det blev nordpå. Hov, der var et lokalt Farmers Market i Kilauea, en by med blot 2.090 indbyggere. Rigtig hyggeligt med alle de spændende frugter og brød, produceret lokalt. Ind i mellem regnede det atter i dag, men straks skinnede solen igen.

Vi købte en frisk kokosnød, som vi fik hugget hul på toppen af, og drak det lækende kokosmælk med sugerør, mens vi gik rundt på markedet. Da den var tom, fik vi den hugget over i to halve, og det friske kokoskød gravet ud. Vi fik

også en helt fantastisk avocado, som vi nød i Anini Beach Park til vores frokost sammen med et stykke lokal pizza.

Men først besøgte vi udsigtspunktet ved Kilauea Lighthouse med en fantastisk udsigt, bl.a. til den lille fredede ø Koku'ae'-ae. Vi så mange spændende fugle, bl.a. fregatfuglen.

Vejen længere nordpå snoede sig og var omkranset af frodige grønne planter og høje, grønne bjergtinder.

Anini Beach Park var en skøn oplevelse. En fantastisk stor lagune beskyttet af et 4500 meter langt rev ud for kysten. Her blev frokosten indtaget og så måtte vi lige snorkle lidt. Der var mange, små og fine fisk og en smuk skildpadde, som vi fik lov at svømme sammen med i flere minutter. Det var en enestående oplevelse.

Videre nordpå snoede vejen sig ind i og omkring smukke frodige grønne Hanalai Valley, hvor Jurassic Park er optaget. Her var også udsigt til mange taro marker. Taro også kaldet kalo er en traditionel, hellig Hawaiiansk afgrøde, fuld af traditioner og spiritualitet for indfødte hawaiianere.

Taro eller kalo tilberedes til poi. Alle hawaiianske hjem viser respekt for taro. Når poi skålen er på bordet afstår man fra at diskutere eller komme med vredesudbrud. Det skyldes at enhver form for dårlig energi er ondt og kan ødelægge poi'en!

Vi kørte nu på vejen til 'roads end' og passerede 7 smalle envejs broer for at komme dertil. Stoppede ved Dry Cave, en klippehule, der gik langt ind under de lodret stejle høje klipper.

Hvor Kuhio Hwy slutter er der travlhed og fyldt med biler.

Her er nemlig 'trailhead' for Kalalau kyst vandre ruten langs Na Pali nordkysten. Vi planlægger at snuppe et par bidder af den 35 km lange rundtur i morgen.

På turen hjemad shoppede vi lidt i Hanalei, uden dog at købe noget. Fik fremvist de smukkeste sorte perler, nok se ....ikke røre... ikke købe... Endte med en dejligt Mai Tai drink incl. orange hibiscus blomster og en øl med kokosnød. Et Iransk par inviterede til snak. De var nu bosat i USA, var flygtet fra Khomeini styret i forbindelse med shahens afsættelse, omkring 1975. Vi sad med udsigt til floden og her så vi stand-up paddlers ude på en øve time. Sikken dejlig dag.

4. dag – Søndag d. 26. oktober 2014

En udmattende, spændende, varm, fugtig vandretur på Kalalau Trail, på blot 12 km tog os 6 ½ time. Den beskrives som en af verdens mest spændende vandreture, hvor vi vandrede langs stejle klipper på Na Pali kysten. Den eneste måde at komme dertil

på, hvis ikke man tager en helikopter tur og ser klipperne fra oven eller en båd tur og ser klipperne fra vandsiden. Vi vandrede ad stejle stier med mange sten, klipper, rødder fra træerne, blandet med mudder og søle. Første 3-4 km langs kysten med enestående glimt til et turkisblåt/grønt hav sluttede ved en

utilnærmelig og farlig strand i bunden af Hanakapiai dalen.

Herfra slyngede stien sig stejlt opad gennem et frodigt urlandskab. Vi svedte, det var varmt og meget fugtigt. Målet var Hanakapiai Falls, som vi fik et glimt af undervejs. Flere steder skulle vi krydse floden og tæt på målet nåede vi en lille pool. Vi var udmattede og her måtte vi svømme, spise og køle af. Vi var mudret til overalt, ligesom de andre vandrere. Fra vores pool kunne vi se, hvordan næste og sidste stykke af stien blev endnu mere vanskelig at forcere, og vi enedes om, at vi havde gjort det godt nok og brugte i stedet de sidste kræfter på vandreturen tilbage. Godt brugte nærmest væltede vi ud i Stillehavets forfriskende vand ved Kee Beach. Det var en herlig travetur.

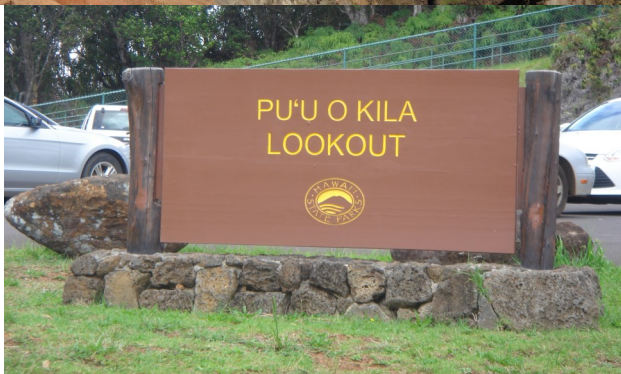

Det blev atter til en Mai Tai og Coconut Porter i Hanalei ved Dolphins Restaurant, og vel hjemme spiste vi pizza på vore lanai.

5. dag – Mandag d. 27. oktober 2014

Køretur vestpå til Waimea Canyon State Park, hvor højeste punkt er 1127 m over havet. Kløften er 21 km lang, 1,5 km bred og 1 km dyb og i bunden løber Waimea floden. Waimea Canyon blev dannet, da den ene af Kaua'i's to vulkaner stødte imod den anden vulkan og skabte en skarp østvendt klippeside. Dernæst kom den anden vulkan i udbrud og producerede en ny lavastrøm, der hamrede mod klipperne. Klipperne i kløften er røde akkurat som i Grand Canyon. Den røde farve indikerer, at vand siver igennem klipperne og danner rust af jernet inde i klipperne.

En fantastisk udsigt på den 28 km lange snoede køretur. Udsigten er fuldstændig afhængig af vejrliget, for vi er nu tæt på verdens 2.

vådeste sted, bjerget Mt. Wai'ale på 1.570 meter med en gennemsnitlig årlig nedbør på 1,5 meter! Her er skiftende skydække, tåge, regn og sol i løbet af bare få minutter. Udsigten skifter konstant. Og ved 2. sidste stop ved Kalalau Lookout var der mest tåge og skyer og en smule udsigt. Ved sidste stop Pu'uo Kila Lookout var udsigten enestående og bjergtagende. Her var udsigt til røde lavaklipper, bjerge og blåt Stillehav. Her kunne vi stå i timevis og blive fornøjet.

På hjemturen stop ved Poi Pu Beach for en dejlig forfriskende snorkeltur med selskab af mange farvestrålende små fisk.

6. dag – Tirsdag d. 28. oktober 2014

Vi er trætte i dag. Vist både på krop og sjæl. Vi tager en laang god Hazelnut morgenkaffe på vores lanei med friske ananasstykker til.

Vi tog en køretur til ca. 13 m høje Opaeka'a Falls, et flot dobbelt vandfald. Gjorde også stop ved et af Wailua Rivers hellige steder - Poli'ahu Heia – et gammelt tempel, nu mestendels i ruiner. Wailua floden er for gamle, indfødte hawaiianere et af de mest hellige steder på hele Kaua'i. Nær flodens udmunding var et af øens to kongelige steder og hjemsted for de øverste høvdinge.

En lille smut til en restaureret hawaiiansk landsby ved floden inviterede ikke til at bruge 5 \$ for at se den, men udsigten udover floden var skøn.

Dernæst en lille afstikker ad en smal vej op i bjergene til Keahua Arboretum. Et fantastisk, nærmest magisk regnskovsområde med klukkende små vandløb og træer så høje, så de rakte ind i himlen, næsten da. Her var bl.a. teak og eucalyptus med den mangefarvede, imponerende træstamme. Flere træer var invaderet af kæmpestore finger filidendron. Og som kronen på værket, så drypregnede det hele tiden, hvilket blot var behageligt i den varme, fugtige luft.

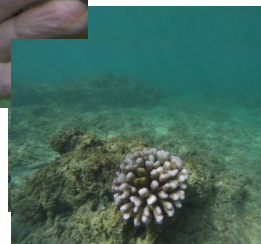

Vandstanden i den lille flod var så høj, at den løb henover broen. Selvfølgelig skulle Mogens krydse broen alligevel.... i bil altså....Det gik fint.

Eftermiddagen tilbragte vi på Anahole Beach, som vi fandt ved et rent tilfælde. En lille vig med skøn lagune, beskyttet af et koralrev længere ude. Det var afgjort en lille lokal strand. Et herligt sted med gode og trygge snorkel muligheder. Masser af koraller og bittesmå fisk. Fandt et par døde koralstykker på vores snorkeltur. De måtte med hjem. Det blev til nogle rigtig dejlige timer på stranden.

Øv!! Mail fra Lone...jeg har fået en fartbøde! Det ka' da ikke passe!!....nå, jeg betaler da bare med Aloha og lever glad videre.

7. dag – Onsdag d. 29. oktober 2014

'Mud ahead! Don't even try to avoid it – not possible!' –

Sådan lød beskeden fra en vandrer, der kom retur fra vandreturen til Secret Falls, som vi netop var begyndt på. Vi havde da godt nok undret os over så tilsølede og mudrede de så ud, dem vi mødte. Og vi havde da også tænkt, at man da ikke lige behøver at træde ned i det værste pløre. Men inden længe måtte vi også overgive os til muddret. Klodshans ville have kaldt det noget dejligt 'pludder'. Flere steder helt op til midt på skinne benet. Meget grænseoverskridende. Det lignede rent ud sagt – blød kolort!

Stien var smal og fuld af pludder, knortede rødder og sten og det gik stejl ned ved den ene side til floden. Så det var lidt af en udfordring at komme til Secret Falls. En vandretur på

blot 2 x 45 minutter, der også bød på at krydse en flod. Heldigvis var der spændt et tov henover floden, som vi kunne holde fast i. Vandet var ikke koldt, men ca. 75 cm dybt.

Aj, hvor skønt at nå frem til det flotte vandfald og tage sig en forfriskende dukkert i poolen under faldet.

På hjemturen måtte vi igen overgive os til muddret. Teva sanddalerne havde, trods hård spænding, svært ved at samarbejde med fødderne. Vi rutsjede rundt i og ud af sanddalerne og rutsjede rundt på stien. Og på et tidspunkt stak Mogens' fødder af fra sanddalerne. Vi grinte og grinte og flere uger efter, havde vi nærmest fodsåler af sandpapir. Den vandretur glemmer vi aldrig!

Egentlig var det en kajaktur på den hellige Wailua River vi var startet på, og et stykke oppe af floden fik vi så mudderturen forærende!

Mere afslappet var resten af kajakturen på floden, hvor vi også kom frem til Fern Grotten, Bregnegrotten, der ligesom Secret Falls, kun kan nås via floden.

Fern Grotten er en stor hule, der ligger gemt bag en bregnebeklædt klippevæg. En sti, omkranset af frodigt løv, fører op til grotten, hvor det siges, at mindst 3 par bliver viet hver dag. Et smukt sted var det og her spiste vi frokost.

Efter sejltur og muddertur var det dejligt med en frisk snorkeltur.

Vi sluttede sidste aften på Kaua'i med et måltid på Wahoo Seafood restauranten med udsigt til solnedgang over bjergene. En smuk og skøn kulinarisk oplevelse. Muslinger, fisk og dessert tilberedt ved bordet: Banana Patch med nøddestykker, kokosstrimler, mango, bananer og papaya, der blev vendt i smeltet smør og pudersukker og brændt af med forskellige spiritus og serveret henover vaniljes. Vi gik meget mætte hjem.

Maui

8. dag - Torsdag d. 30. oktober 2014

'Maui no ka'oi' = 'Maui er den bedste'...med dette udsagn fremhæver Maui sig selv i diverse brochurer og på klistermærker, og vi blev også mødt med disse ord overalt. Maui er da også en vidunderlig ø, hvor hele vestkysten er en perlerække af gyldne sandstrande. Nogle er store brede og fyldt med boogie boards og håndklæder og andre er små og afsides beliggende, og dem kan man have helt for sig selv. Her er en strand for hver en smag og temperament. På Maui kan der surfes på mon-

ster bølger, snorkles i blide lagune bølger bag beskyttende rev, og ses pukkelhvaler om vinteren. Midt på øen ligger verdens største sovende vulkan, Haleakalā, hvorfra mange vandreture udgår og østkysten er et bjergrigt landskab med dybe slugter og dale beklædt med frodig regnskov, der gemmer på det ene storslåede vandfald efter det andet. Der bor ca. 120.000 mennesker på Maui, der er på 1885 km² og har kæle-navnet: *Vally Isle*.

I Lufthavnen valgte Mogens en rød Wrangler 4-hjulstrækker til os. Og så suste vi 'ferieberusede' afsted og fandt vores 'Dreams Come True' – et

ægte Bed & Breakfast i et villakvarter. Dejligt værelse, Ocean Suite, med køkkengrej og skønne udenoms terrasser. Fuldstændig stille og roligt miljø med fuglekvidder og søde parfumerede blomsterdufte på vores private terrasse med adgang til udenørs køkken med grill og diverse olier og krydderier. Vi havde egne strandstole, håndklæder og parasol og køletasker. Der var tænkt på alt til strandtur og bjergtur. Pris for 7 døgn incl. skøn morgenmad kr. 5.300,-.

'Dreams Come True' on Maui
Bed and Breakfast
Tom Croly & Denise McKinnon
3259 Akala Drive
Kihei
Hawaii 96753

Aloha - 'Maui no ka'oi' blev vi hilst velkommen af vores Bed & Breakfast vært Tom. Ja, ja, tænkte vi, nu må se, Kaua'i har jo været aldeles pragtfuld. Der skal alligevel noget til...

Vi ville finde en strand og blev meget overrumplet af alle de store resorts, der ligger langs kysten, kilometer efter kilometer. Efter mange kilometers kørsel kom vi til nogle svært tilgængelige lava klippestrande. Her mødte vi et par lokale, der havde været ude og skyde flotte fisk med harpun. De gav os gode snorkelråd og tips til strand til sådan nogle som os. Og så kørte vi i modsat retning, stadig langs stranden. Her oplevede vi det lidt mere almindeligt tilgængeligt som vi så det på Kaua'i. Fandt Foodland, handlede og fik rabat ved at angive vores telefonnummer. Fik den flotteste solnedgang på stranden, inden vi kørte hjem og Mogens lavede grillmad til os i vores udendørs køkken.

9. dag – Fredag d. 31. oktober 2014

Skønt at sove med air condition i nat. Stod op til en smukt anrettet morgenmadsbakke garneret med Plumeria blomster – Mogens kalder dem for Hulablomster!

Maui synes at være den ene dejlige strand efter den anden. Den ene i forlængelse af den anden. Nogle sværere at finde end andre. Man skal lige bliver opmærksom på skiltet: 'Shoreline Beach Access' og selv om det ser meget privat ud, så er det ganske vist. Her er adgang til en offentlig strand.

Tidlig formiddag fandt vi Secret Cove, som bagstaveligt talt er et hul i muren mellem prangende villaer. Vi kravlede gennem hullet og ned på klipperne og fandt den smukkeste lillebitte sandstrand med koralrev flere steder. Der var store bølger, syntes jeg, men Mogens sprang i og straks svømmede han rundt med en skildpadde. Den måtte jeg også se. Det var en herlig oplevelse.

Næste strandstop/snorkeling sted var Makena Landing. Her var bølgerne ikke så voldsomme, og der var også en lille stribe sand og mange flotte koraller.

Vi havde købt frokost i Foodland og spiste den i skyggen ved Sugar Beach. Nogle 10-12 årige drenge morede sig med at springe i vandet fra stensætningen til en gammel udskibningsmole. De fortalte os, at man kunne skrabe små muslinger af klipperne, åbne dem og spise dem rå. Vi fik en smagsprøve. En lille salt og velmagende appetizer.

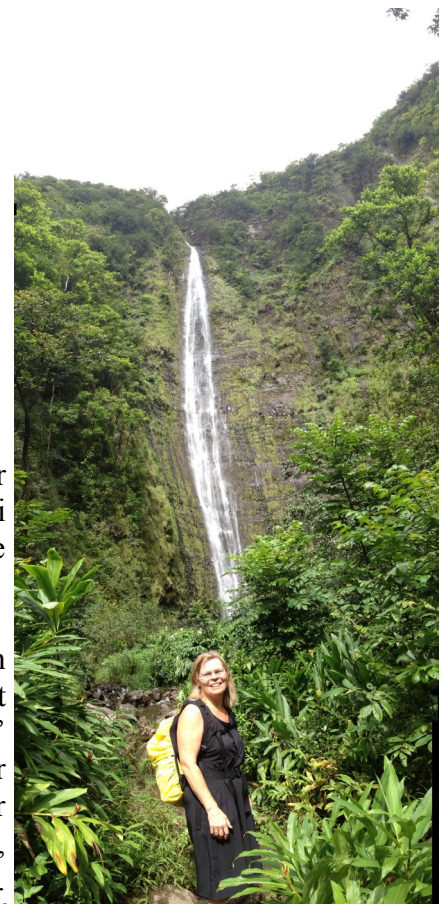

I Lahaina var der travlhed med at gøre klar til en stor Halloween Parade. Det var meget varmt, og jeg listede ind i en tøjbutik for at køle lidt af i deres air condition. Jeg kom nedkølet ud med to søde Hawaii kjoler. Hos 'Capt. Jack' var der Happy Hour, og vi fik Mai Tai og Coconut Porter. Tekst på ølflasken: *'Like hot chicks on the Beach'*.

Vi tog taget af jeepen og følte vi kørte i convertible og var lidt

luksuriøse, for vi havde også tændt for air condition. Nu vi var i Lahaina, så kunne vi da lige tage turen rundt langs kysten rundt om Maui's vestlige bjerg tænkte vi. Sikken tur, snoede smalle, indimellem ufremkommelige veje, klistret på bjergsiden. En smuk og meget laaaang tur.

10. dag – Lørdag d. 1. november 2014

Vi tog The Road to Hana, bare baglæns ind over bjerget for vi ville starte med en vandretur til Seven Pool – O'heo Gulch-Aka. Det blev en ca. 7-8 km vandretur op af bjerget, langs med floden, igennem tykke, mørke bambusskove. Vi svedte og svedte, men belønningen ventede. Det flotte, flotte 350 m høje Waimoku Falls, der falder lodret ned.

Køreturen fra Hana og hjem langs nordkysten er smuk snoet og smal. Den krævede Mogens' fulde opmærksomhed og det var egentlig lidt synd for ham. For udsigten var betagende, slugter, grønne dale, havet og klipperne. Kyststrækningen hører til en af jordens mest regnfulde og terrænet gennemskæres af vandfald og slugter og nærmest kvæles i tropebevoksning. The Road to Hana er på 110 lange km. Vi så mange vandfald, men ledte efter næsten endnu flere. Der er absolut ingen skiltning til de

vandfald og pools, der er beskrevet i Maui's turguide.

Vi spiste aftensmad på Pupus restaurant i Kihei og nød en dejlig fisketallerken med udsigt til solnedgang over havet.

11. dag – Søndag d. 2. november

På Toms anbefaling udforskede vi Maluaka Beach. Det var Tom og Denise's yndlingsstrand, her var de blevet viet for år tilbage. Atter en skøn strand, som det lige krævede lidt detektivarbejde at finde. Masser af

sand, koralrev og skygge. Og sikken dejlig snorkeltur. Mange fisk og i lang tid en stor skildpadde, som spiste på revet. Det var en dejlig oplevelse.

Mødte også 'Gerlinde' – som stammede fra Tyskland. Fik en hyggelig snak. Nu gift og bosiddende i Californien. Lovede at sende mail med B&B på Maui og vores egen B&B. Måske ville hun tage en tur til Danmark, når hun skulle besøge sin gamle Mor i Lüneburg i Tyskland.

Solnedgang, sushi og kølig hvidvin på Sugar Beach. Det bli'r ikke bedre.

12. dag – Mandag d. 3. november 2014

Luksustur til Molokini.

Molokini ligger 7-8 km udfør Mauis kyst og er et af de mest kendte og bedste snorkelsteder på Hawaii.

Sigtbarheden er ned til 40-60 meter. Man snorkler på indersiden af et sunket vulkansk krater. Her er vandet stille og der er utrolig mange flotte koraller og fisk. Vi fandt endda en blæksprutte og en stribet ål. En enestående snorkeloplevelse og dertil kom sejlturen i 'vores' 56 fts catamaran Ali Nui. Al mad og drikke var inkluderet på vores 5 timers tur. Utrolig behageligt mandskab, der stod klar til at servicere og opfylde vore

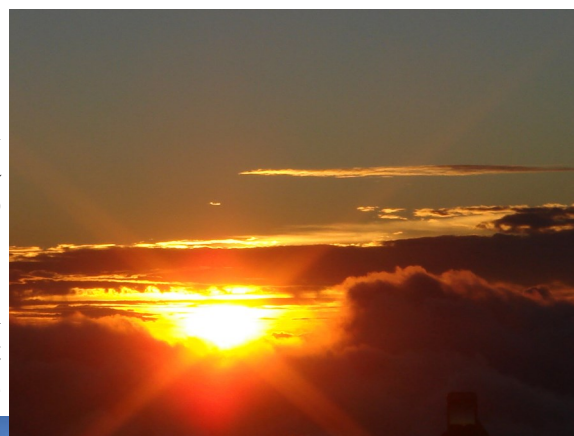

ønsker. Følte os som konge og dronning og jeg fik champagne – li'så mange glas, jeg havde lyst til, og Mogens fik Coconut Porter, li'så mange han havde lyst til. Solen skinnede og det var en ubeskrivelig dejlig tur.

13. dag – Tirsdag d. 4. november 2014

Op kl. 04.00 for at køre ad den 21 km lange snoede bjergvej til toppen af Haleakalā bjerget 3.055 meter over havet. Haleakalā betyder solens hus og vi og mange andre valfartede da også derop i bælgravende mørke for at se solen stå op.

Netop som solen brød igennem og op over bjergtinderne lød en hawaiiansk hyldestsang til solen. Det var meget smukt og meget bevægende og hundekoldt, omkring 4-5 gr. C. Men vi var forbe-

redt med varmt tøj og spiste efterfølgende vore medbragte morgenmad i bilen med udsigt til bjergtoppe, sol og skyer.

Hjem og af med alt det varme tøj, og nu sidder vi igen og slapper af og sveder ved Maluaka Beach. Og hvilken dejlig afslappende frokost og eftermiddag. Vi sad først i strandstolene i skyggen af et træ, dernæst lidt sol, dernæst skyggen af klippen.

Mogens holdt i hånd og gav tryghed, og det betød en fantastisk snorkeltur langt ud i Stillehavet. Flotte store koraller og fisk og - Mauis største skildpadde er jeg helt sikker på! Wauw! Dernæst et par timers småblunden til bølgenes brusen. Maui er altså ganske dejlig!

Happy Hour drink hos Pupu i Kihei, og nu sidder vi hjemme på vores egen terrasse.

Kl. er 18.15. Solen er gået ned og det er fortsat lunt og behageligt blot at være iført strandtøj og bare arme.

14. dag – Onsdag d. 5. november 2014

Herlig shoppetur i Lahaina, den gamle sjove, hyggelige hvalfangster by. Hvalfangsten var på sit højeste i 1840'erne hvor der hvert eneste år var hundredvis af hvalfangerbåde, der landede hvaler. Lahaina blev den dominerende hvalfanger havn, ikke blot for Hawaii, men for hele Stillehavet.

Nu er Lahaina mest kendt for kunstgallerier og mange trendy butikker, restauranter, shave ice og et særdeles aktivt natteliv, som vi blot hørte om, og på ingen måde fandt trang til at være en del af.

Jeg var på udkig efter et halssmykke, der matchede min sort/røde nyerhvervede hawaiikjole. Det kom til at indgå i samlingen af souvenirs til den fornuftige pris af 2,99 \$ = ca. 18 kr.

En shave ice med pineapple, water melon og mango kølede os godt ned.

En lokal kunstner lavede små smukke plumeria hårsmykker af ler, og var den bedste sælger og den dygtigste til at sætte smykket i mit hår med nænsomme, blide hænder. Fortalte at

plumeria er kærlighedsblomsten på Hawaii, og at lige præcis den plumeria Mogens fandt til mig, var udtryk for hans kærlighed til mig. Købte vi den? Ja, selvfølgelig!

Martin havde i sin Hawaii bog markeret 'Aloha Mixture Platter' i Lahaina, som et sted med lokal mad. – Vi fik et 'beach front table' – vi var jo helt fra Danmark og fik den mest velsmagende og smukkeste Mai Tai. Og selvfølgelig måtte vi have rejer rister med kokosstrimler og en platte med diverse lokal mad, bl.a.

en kokosgelé, poi lavet af tarorødder og diverse kød svøbt i palmeblade og stegt i underjordisk ovn. En herlig smagfuld oplevelse med lyden af Stillehavets brusende bølger, blot få meter fra vores bord.

‘Surf is high to-day!’ Og så passer man på. Så ingen snorkeltur, men en sidste badetur ved Maluaka Beach hen på eftermiddagen.

Sidste ønske på Maui blev opfyldt: Sushi, kølig hvidvin og solnedgang på Sugar Beach.

Hvilken dejlig måde at slutte en uge på Maui. At sidde der med tæerne næsten i vand på en lokal, ikke turistet strand og holde lidt i hånd og være taknemmelig for livet, men solen gik ned og tusmørket faldt på... og alle krabberne med forsigtighed gravede sig frem af deres huler og gik på jagt.

Big Island

15. dag - Torsdag d. 6. november 2014

Kort lille flyvetur på ca. 25 minutter, og så er vi på Big Island. Her er varmt, ligesom på Maui.

Big Island hedder egentlig Hawai'i the Big Island. Vistnok mest på grund af størrelsen. Big Island er dobbelt så stor som alle de andre øer tilsammen. De første polynesere gik i land her og Hawaii's store konge Kamehameha blev født her og det var også her på øen at kaptajn Cook ankom i januar 1779 og blev modtaget og fejret med stor hæder som en gud for sidenhen at møde sit endeligt og blive dræbt. Ifølge legenden gemtes Cook's knogler, idet man betragtede dem som værende af åndelig værdi og i mange år medbragtes de ved åndelige ceremonier i en kurv dækket med røde fjer.

Der var lidt koks i vores bilbestilling. Det stod ikke en 4-wheel drive til os, som bestilt. Og hvis vi ville have en sådan, ja, så kostede det 165 \$ om dagen!!! = Ca. 1000 kr. om dagen! Her var noget fuldstændig galt.... På Maui havde vi haft den samme jeep for 18 \$ om dagen! Så for- get it! Og efter nogen parlementeren frem og tilbage, ja, så var det pludselig muligt at leje den lidt mindre 4-wheel drive Jeep Wrangler Sport til kun 35 \$ om dagen....så, now we are talking. Den ta'r vi!

Ad den 89 km lange, visse steder smalle og primitive Saddle Road, der forbinder Waimea

og Hilo kom vi efter godt 2 timers kørsel i regnvejr og mørke til Volcano i regnskovsområdet og fandt vores B&B Bamboo Orchid Cottage og flyttede ind på lille Ohio Loft. Først måtte vi dog rumme værten Gerrys trang til snak. Han vidste meget om området, men kunne vist også godt lide at snakke og gerne om sig selv. Det er dog et hyggeligt sted vi bor, der udelukkende er indrettet til B&B værelser. Gerry bor i nabolaget og dukkede op og lavede morgenmad til os...og snakkede....og snakkede....

Bamboo Orchid Cottage
11-3903 10th St
Volcano, HI 96785

Pris for 3 nætter incl. dejlig morgenmad kr. 2.908,00. Havde primært huset for os selv og også den udendørs helt fantastiske skønne jacuzzi med godt 40 gr. varmt vand. Huset lå midt i regnskoven og havde også en fin lille overdækket terrasse. Værelset var noget trangt og vi savnede også lidt køkkengrej og mulighed for selv at lave en kop kaffe.

Kørte om aftenen til Volcanoes National Park til jordens yngste og mest aktive vulkan Kilauea for at se 'the glow' – skæret fra den

glødende lava i krateret. Men tåge og dis og regn gjorden turen til en fuser! Kilauea var sidst i udbrud

i 2008 efter 26 års pause. Og siden 1983 har Kilauea's East Rift Zone været i udbrud næsten konstant og tilføjet omkring 2 kvadratkilometer nyt land og i 1988 blev 15 km landevej dækket af lava og med det nye

udbrud i East Rift Zone er der nu faktisk risiko for, at byen Pahoa vil blive afspærret fra omverdenen, hvis lava udbruddet breder sig.

16. dag – Fredag d. 7. november 2014

Vågner op til sol og klart vejr og efter en god morgenmad, incl. Gerry snak, tog vi hiking støvlerne på og vandrestaven i hånden og vandrede en 8 km lang tur ned i og henover en såkaldt lavasø i bunden af Kilauea Iki. Kilauea Iki, der betyder lille Kilauea, var sidst i udbrud i november 1959, hvor hele kraterbunden blev

til en boblende sø af smeltet lava. Der var udbruds lava fontæner, der nåede højder på 700 m, og da udbruddet var på sit højeste, sprøjtede vulkanen 2 mill. tons lava ud i timen.

Den første del af vandreturen gik vi på kanten af krateret – kaldet 'the bathtub ring'. Her gik vi i frodig, sval og vidunderlig smuk regnskov. Dernæst nedstigning til lavasøen, som var enorm og solen brændte. Mange steder var der såkaldte 'steam vents' = damp ventiler, hvor regnvand opvarmet af vulkanens indre, kom tilbage som konstante meget varme dampskyer. Og i alle revner og sprækker fandt nye bregner, blomster og træer atter grobund. Et fantastisk syn. Mange steder fandtes også bittesmå stykker olivine = en grøn halvædelsten, fra udbruddet.

Efter stejl opstigning tilbage til regnskoven vandrede vi en tur igennem Thurston Lava Tube – en enorm stor lavatunnel. En lavatunnel dannes, når det yderste lag af en lavaflod begynder at størkne, samtidig med at den flydende lava nedenunder fortsætter med at flyde nedad. Når den indre lavaflod er færdig med at flyde, står tilbage den ydre skal = tunnelen.

Om eftermiddagen en køretur på Chain of Craters Road. En snoet spændende tur langs vulkanmarker og med udsigt til flere mindre kraterer undervejs. Engang gik denne Chain of Craters Road langs med kysten til byen Puna. Men lavaudbrud i 1988 lukkede endeligt vejen og begravede 15 km landevej. Vi kom helt ned til stedet, hvor vejen var afspærret. På grund af det aktuelle lava udbrud, der truer med at afskære byen Pahoia fra omverdenen arbejdedes der nu ihærdigt på at fjerne lavaen på den 15 km lange strækning for at kunne skabe en evakueringsrute ved behov.

Vi kunne dog stadig se Hōlei Sea Arch, en fantastisk imponerende klippebue, hvor det ene ben står i havet.

Aftensmad på Volcano House med udsigt til 'The Glow'. Dejligt sted, go' mad og lidt 'glow' så vi da også fra restauranten, og også henne fra Jagger Museum. Her stod vi længe og holdt øje og ind i mellem tåge, skyer og regn fik vi set lidt 'glow'.

17. dag – Lørdag d. 8. november 2014

Køreturen i dag gik til Kalapana, en tidligere by, der blev udslettet af en lavastrøm i 1990. Over 100 huse blev begravet af lava. Vi kom dertil igennem byen Pahoia, og opdagede at vi pludselig var lige præcis dér, hvor den aktuelle lavastrøm er på vej til at ødelægge og begrave huse. Der var politi og forbudt skilte over-

alt. Intet lava at se. Tror dog nok jeg så et lille glimt af noget varmt dampende lava et stykke henne af vejen. Så vi måtte på en lille omvej. I Kalapana endte vejen på samme måde, som vejen endte i går. Nemlig på den modsatte side af den 15 km lavadækkede landevej. Her var liv og glade dage, nærmest lidt hippieagtigt, med salg af alverdens ting og sager, men ingen by overhovedet tilbage. Vik gik en tur på lava klipperne og fandt ind i mellem spor af ejendomme og grunde og der var sat små mindesmærker op rundt omkring.

Vi havde læst, at der var en park med udsigtspunkter til flydende lava, men grundet det aktuelle udbrud var også dette sted afspærret af sikkerhedsmæssige grunde. Så ingen mulighed for at se flydende lava.

På vores kystrundtur fandt vi flere termiske pools, små og store. I Isaac Kep'ookalani Beach Park fandt vi lille bitte Queens Pool. Den var allerede optaget, så jeg nødedes med at dyppe tærerne. Men i Ahalami Beach Park, som også kaldes 'The Hot Pond' på grund af parkens største attraktion, en mega stor termisk pool, der fodres af en varm kilde, ja, der måtte jeg svømme omkring. Det var dejligt. Og lige udenfor klippemuren brølede Stillehavets bølger, men min pool var godt beskyttet og vandet helt stille.

18. dag – Søndag d. 9. november 2014

Afgang fra rengskoven i Volcano og ned af lavabjergene til den varme og langt mere tørre sydkyst. Vi gjorde holdt ved Black Beach ved Punalu'u Beach Park. En lille fortryllende strand med helt sort sand, omgivet af sorte lava klipper. Black Beach er kendt for sine mange havskildpadder. Vi så da også nogle stykker ude i vandet.

Ved Whittington Beach Park var der udsigt til en gammel udskibningsbro og vi var heldige at se en lokal fisker smide sit store net ud fra klipperne.

Og så var vi da nødt til at køre til South Point, USA's absolut sydligste punkt. Det hedder også Ka Lae, som på hawaiiansk betyder 'punktet'. Man tror det ikke, men vi kørte 17 km

gennem bølgende, grønne, enorme marker, med hundredvis af kvæg, for at ende ved en stejl, stejl lava klippe, lodret ned til havet, der strakte sig turkisblåt, milevidt så langt øjet rækkede.

Her morede de lokale unge sig med at springe de 10-15 meter ned fra den lodrette klippe, ned i havet. Det gøs i mig hver gang de sprang fra toppen af træstativterne, der havde spil til både, der lå nede under klippen.

Andre lokale nærmest boede på kanten af klippen med hele familien, for her var gode fiskemuligheder. Flere meget små og større børn sprang rundt på kanten af den stejle klippe som små gazeller, mens de voksne sad mageligt tilbagelænet og passede fiskestængerne. Ingen grund til panik syntes de at udstråle!

Så blev vi installeret i Leilani Bed & Breakfast. Her blev vi modtaget sådan lidt mere restriktivt – 'af med skoene' – 'no food or beverages in the room' m.m. alt i henhold til 'House Rules'!

Leilani Bed and Breakfast

92-8822 Leilani Parkway

Ocean View

HI 96737

Pris for et dobbeltværelse med eget bad og toilet, incl. morgenmad.
4 nætter kr. 2.500,-

Værelset var sådan set OK, men lidt trangt. Vi benyttede i stedet den fælles lanai til at sidde med egen mad og skrive dagbog og maile m.m. Det var dog ikke så privat, da værtsparret havde direkte vinduer ind til os. Det var også lidt svært at være selvforsynende med mad, da der intet, absolut intet køkkengrej var, trods beskrivelse af mulighed for at benytte grill m.m. Byen Ocean View lå midt ude i lavamarkerne, sådan følte det. Med få indkøbs muligheder og meeeget langt til strand og andre oplevelser. Så vi fik kørt rigtig mange kilometer.

Solen skinnede og vi rystede 'House Rules' af os, dagen var ung endnu, så vi pakkede til en snorkeltur ved Two Steps. En strand uden sand, nemlig udelukkende sorte lava klipper. Og på én bestemt klippe, fandtes ligesom to naturlige klippetrin, hvorfra man kunne kaste sig ud i bølgerne på dybt, klart vand. Lidt vel spændende, syntes jeg, og vægrede mig, men Mogens lokkede jo, og fortalte om skønne oplevelser under vand, og efter en tid, hvor jeg nysgerrigt og en anelse misundeligt så på, ja, så overvandt jeg mig selv. Og det var godt. For det var som at svømme i et akvarium med enorme store og forskellig artede koraller og masser af farvestrålende fisk.

Meeen, vi skulle jo altså op samme sted, som vi var kommet i! Så først spottede trinene gennem masken, så vente på de rigtige bølger. Første bølge bar mig op på nederste trin, så forsøge at få en lille smule fat på den ru lava klippe med hænderne og holde fast, så bølgen ikke trak mig med tilbage i havet, stadig huske at snorkle og så vente på næste bølge til at løfte mig op på øverste trin. Jubii – det lykkedes. Men når det ikke lykkedes, ja, så blev jeg skyllet med ud med næste bølge. Det var lidt udfordrende... og det var også en ganske betagende og herlig fornemmelse at mærke hvordan bølgerne kunne løfte mig og skvulpe rundt med mig.

Big Island er enorm og køreturene lange gennem øde lavamarker, for at komme rundt på sydkysten. Ingen huse, ingen byer, ingen butikker, lava, lava, lava.

Vi tog en lokal pizza med hjem og spiste i vores lanai.

19. dag – Mandag d. 10. november 2014

Vandretur fra tidlig morgen til Green Sand Beach i Mahana Bay. En flot og varm hike på ca. 7-8 km one way ad en 'offroad' vej, hvor hjulsporene visse steder var skåret godt en meter ned i jorden og andre steder havde vi den mest fantastiske udsigt til lava klippekysten og det blå, brusende ocean.

Vel ankommet til bugten, stod vi på den høje klippeskrænt og kiggede ned. Det var lidt af en udfordring at

kravle ned af den stejle skrænt. Men selvfølgelig skulle vi ned til det olivengrønne sand. Sandet og farven opstår, når en bestemt vulkansk basalt eroderer. Olivine er halvædelsten, som er indeholdt i denne hårde basalt. Sidder som små fine grønne glasstykker. Mogens var heldig at finde et lille stykke basalt med olivine. De bittesmå olivine stykker blandes med sort sand og giver en fantastisk grøn strand, der glimter i solskinnet. Det var enestående smukt.

Flere lokale offroad trucks holdt klar og tilbød mod betaling at køre folk både frem og tilbage. Men nej tak fra os – vi ville gerne nyde vandreturen tilbage også. Med i rygsækken fik vi en lille prøve på grønt sand, bittesmå olivine stykker og Mogens' fine basaltsten med olivine stykker i. Sikke en rigdom.

Godt trætte, svedige og varme og sultne efter traveturen slog vi strandstolene op på Black Beach i Punalu'u Beach Park..... og nød det!

Det var lidt svært at bakke ud i vandet med svømmefødder på, men nødvendigt, for her var store sten. Og wauw – her var mange, store grønne havskildpadder. De holdt af at fouragere lige præcis dér, hvor en kold kilde løb ud i havet. Det gjorde det så også koldere at snorkle, men hvilken fin oplevelse. Bag stranden var der en lille andedam, som havde forbindelse til den kolde kilde. Den var fyldt med smukke åkander.

I den lillebitte primitive souvenir butik fandt jeg mindet – et armbånd med smukke, små turkis skildpadder.

20. dag – Tirsdag d. 11. november 2014

Køretur til Nordøstkysten, nord for Hilo. Flot natur tur - lang køretur – flere vanfald, bl.a.

Rainbow Falls, som falder i en flot kaskade og solens stråler lavede en smuk regnbue heraf. Der var en stor hule nedenunder vandfaldet, som siges at have været Hinas hjem. Hina er Mauis moder. Så blev det Pe'epe'e Falls og Boiling Pots – fint, ikke så imponerende.

Pepe'ekeo var en 6,5 km lang naturskøn køretur ad smalle snoede veje gennem et regnskoves område. Meget smukt. Og først på turen gjorde vi spontant stop ved en lille lokal Hawaiian Art butik, og hvor heldig kan man være. Her fandt jeg halskæden med turkise skildpadder, der matchede mit armbånd fra i går. Endnu et smukt minde at få med hjem.

Vi stoppede ved What's Shaking og fik den tykkeste smoothie lavet af lokale frugter. Omtrent et helt måltid – meget op reklameret - mindre god smag! Købte også en lille pose lyserød Hawaii salt.

Sidste stop inden vi vendte næsen hjemad var ved Akaka Falls State Park. Her vandrede vi små 2 km i en imponerende regnskov og endte ved Akaka Falls, som er ca. 170 m højt, dobbelt så højt som Niagara Falls. Et imponerende skue. Frokost på P-pladsen og her stødte vi på det unge tyske par, som for nogle dage siden lånte vores snorkeludstyr på Two Steps stranden. Så er verden altså lille. Vi ønskede dem god tur på deres rejse hjem til Tyskland via Australien og New Zealand fra Vancouver i Canada.

Eftermiddagens sidste par timer tilbragte vi på Black Beach, som vi nød i fulde drag. Her var i dag fem skildpadder på stranden og vi så igen en lokal fisker smide sit net ud direkte fra klipperne.

Det var skønt og herligt med sort sand mellem tærne, mens vi sad og døsede hen i en meditativ tilstand til Stillehavets blidt brusende bølger. Et glas Cupcake hvid-

vin rundede oplevelsen af.

Og så blev det massivt regnvejr på hjemturen. Pizza indenfor i lanaien....der var små bidende insekter i haven!

21. dag – Onsdag d. 12. november 2014

Regn, regn, regn... Vi pakker regntøj, madkurv, badetøj, snorkeludstyr og satser på sol!

Først en 9,5 km lang køretur ad en uendelige ligeud og lang lava vej, kaldet Road to the Sea. Kun beregnet for 4-hjultrækkere. Og det blev da et eventyr og en udfordring. Da kom vores jeep og (Mogens) på prøve!. Det raslede og ruskede i os, op og ned, og ud og ind på lavaknolde og små bidder grønt sand. Forbavsende nok, dukkede der pludselig huse op langt herude i lavaen. Det så ud som om man havde 'kultiveret' store lava områder, som om en bulldozer havde kværnet de store lava knolde og gjort store områder til flade lava marker.

Vi landede ved en grøn og sort strand med høje, grove lava klipper til baggrund. Havde det hele for os selv, det var blevet tørvejlr og vi nød det, trods ingen sol. To minutter efter kom regnen igen. Så kæmpede vi os 9,5 km tilbage ad den udfordrende lava dirt road!

Vi stilede mod Two Steps og da vi var fremme ved 12-tiden, skinnede solen fra en klar himmel. Vi flyttede ind med strandstole, cooler osv. og kastede os frygtløst ud fra Two Steps og fik atter de dejligste, smukkeste snorkel oplevelser.

Frokosten bestod af pizzarester, frisk ananas og kølig Cupcake, og lige nu er vi for 2. gang udset til at passe på folks værdigenstande. Vi må se troværdige ud, og så får vi jo også lige en hyggelig snak.

Vi blev og tog en ekstra, ekstra snorkeltur mens solen gik ned. Et skønt og dejligt sted.

22. dag – Torsdag d. 13. november 2014

Regnvejr til morgenkaffen. Mail med Lone. Snak med vores vært om, hvad vores sidste dag kan bruges til og i hvilken State Park, der er 'showers', så vi kan blive brusset af i ferskvand, hvis vi snorkler i dag. Skal forlade vores B & B efter morgenkaffen og skal først aflevere bil kl. 20.00 og flyve kl. 22.15.

Regnvejret fortsætter og fortsætter. Gad vide om regnsæsonen så småt er begyndt. Godt vi har fået så mange dejlige solskinsdage. Henad 14-tiden er vi nord for Kona ved Hapuna Beach State Park. 'Surf is high', solen dukker frem og vi er på en lang, bred og kridhvid sandstrand.

Vi får sushi og Cupcake og en lille dukkert i de store bølger og slikker sol en god times tid, inden vi ta'r os et shower på stranden, klæder om, og tager alle tasker og kufferter ud af bilen for at pakke det hele godt sammen til flyturen.

I lufthavnen må vi pakke om. Mogens' kuffert vejer 2 kg for meget og lynhurtigt skifter en pose sten og to flasker Lahaina rom kuffert. Nu håber vi så bare, at min bløde kuffert ikke dufter af rom, når vi lander i København!

23. dag – Fredag morgen d. 14. november 2014

Lander kl. 04.45 i San Fran efter en fin flyvetur med lidt bump undervejs. Blev så snottet og nyste og nyste, da air condition'en satte i gang ved landingen. Sidder nu i United Clubs medlems restaurant (Mogens trak lige et kort op af lommen). Har fået kaffe, lune bagels, juice og en lille muffin. Mogens er i gang med at oplade alle vore 'devices', så vi kan følge med på mail og sms. Nu bare vente 7-8 timer på næste fly til Frankfurt.

24. dag – Lørdag d. 15. november 2014

Så står der ikke mere i dagbogen.....men jeg husker at resten af turen gik fuldstændig som planlagt, vi landede i København kl. 14.00 og det samme gjorde vore kufferter, helt uden problemer. Dog kunne vi se, at begge kufferter havde været åbnet af tolderne i Kona. De havde efterladt en lille hilsen til os med besked herom. Intet var fjernet.

Godt trætte og glade og mætte af pragtfulde Hawaii indtryk satte vi os tilrette på 65-billetter i toget til Nyborg.... Og få minutter efter snorksov vi begge to. Heldigvis vågnede vi op i rette tid til at komme af toget i Nyborg.

Martin havde transporteret RAV'en hjem til Kerteminde, så det var skønt at Lone ville hente os i Nyborg og mødte os med flag og varme knus.

Ude er godt, hjemme er bedst.....i hvert fald indtil eventyrlysten kribler i kroppen næste gang!

Aloha Hawaii – Hang Loose til vi ses igen!

Rita

Kerteminde, d. 30. december 2014.

livsnyderne@tdi.NU

<http://www.Livsnyderne.NU>

<http://www.Livsnyderne.nu>